

1

2

Ko glina dobi krila

// Alenka Bradač

1: Tako je skupina otrok začela oblikovati ptice iz gline; s prsti, dlanmi in tudi pestmi.

foto: Martina Lipavšek

2: Pestrost narave, predstavljena v glini - izdelki šestletnih otrok.
foto: Alenka Bradač

Zagotovo se še spomnimo, kako prijetno je s prsti, ne glede na to, ali so ti na nogah ali rokah, bresti po zemlji, ki jo je ravnokar namočil dež ali pa kar vsebina najbližje kanglice. Tudi gnetenje testa nam pogosto še vedno daje poseben užitek, če le dopustimo, da nam testo počasi leze med prsti. Otroci niso pri tem nobena izjema. Prej velja obratno – oni še bolj uživajo.

V skupini šestletnikov smo se odločili, da svoje doživljanje ptic izrazimo z oblikovanjem gline. Ptice smo že pred tem opazovali v knjigah in na plakatih in si ogledali odlomek iz filma *Nomadi neba*. Pri modeliranju se mi namreč zdi zelo pomemben začetek: da še preden začnemo ustvarjati, začutimo tisto, kar bomo ustvarjali, ne glede na to, ali bomo za to uporabili glino, barve ali besede. Kaj nas premakne, notranje motivira, je tako različno, da bi skoraj lahko rekli, da ima vsak človek svoje edinstveno notranje sprožilo. Morda ga nekateri iščejo dalj časa, nekateri ga imajo, pa se tega ne zavedajo, a po njem stalno delujejo.

Za delo z glino potrebujemo poleg dobre volje še podlago, na kateri oblikujemo, skodelico vode in po želji tudi pokrovice flomastrov, paličice z ostrimi in razcefranimi robovi in podobne pripomočke, ki jih hitro najdemo v domačih predalih in nam pridejo prav pri ustvarjanju ptic. Ko smo nabrali ves potreben material, delo prepustimo svojim prstom. Iz manjšega kosa gline, v velikosti dlani, začnemo oblikovati. Sama sem se odločila, da na začetku otrokom pokažem, kako ptico najlažje oblikujejo. Vendar to ni potrebno, predvsem če otroci že imajo izkušnjo dela z glino. V pomoč si lahko pripravimo tudi slike ptic iz knjig in revij.

Pri nas so nastajali najprej ptički, ki so si bili podobni kot jajce jajcu. A kmalu so si otroci dovolili ustvarjati po svoje. Tako so kosi in koščki gline prevzemali podobe sov in ptičjih družin v gnezdih in ptičjih staršev, ki še čakajo, da se iz jajc izvalijo lačni kljuni, za njih pa so pri sosednji mizi nastajale orjaške, mastne gosenice.

Ptico lahko oblikujemo iz enega kosa gline, tako da iz krogljice potegnemo glavo, kljun in na drugi strani rep. Dele ptice oblikujemo z rahlim pritiskanjem, vlečenjem in glajenjem gline v določeno smer. Kot pri vseh stvareh tudi tu velja, da vaja dela mojstra. Včasih je primernejše, da ptico sestavimo iz več delov. Pri tem si prej v manjšo posodo pripravimo kašo – manjši del gline temeljito zmešamo z vodo. S tako pripravljeno kašo dele ptice zlepimo skupaj. Morda bomo na začetku pri pripravi kaše potrebovali nekaj vaje, saj mora biti ravno prav gosta, da deluje kot lepilo. Nastalim pticam lahko od spodaj s svinčnikom ali tanjšo paličico previdno zvrtnemo luknjico. V to luknjico pozneje - ko je ptica že prišla iz peči - potisnemo paličico in jo zataknejo v zemljo med cvetlice.

Ko zaključimo z oblikovanjem ptice, se posvetimo še njeni površini. Tu nam pridejo prav prej nabrani pripomočki. Če nam nastali relief ni všeč, lahko s prstom, ki ga pomočimo v vodo, hitro zgladimo površino in poskusimo znova. Ptice nato prepustimo toplemu zraku, da jih posuši, preden jih damo peči v posebno peč. Če te možnosti nimamo, bodo izdelki še zmeraj lepi, a krhki. Na koncu ostanke gline zapremo v dobro zaprto posodo, da se ne izsuši, in jo lahko ponovno vzamemo v roke, ko nas spet zasrbe prsti.

Ustvarjanje z glino naj vodi veselje, ki ga občutimo tisti hip, ko ustvarjamo, pa četudi po končanem delu ne bo vidnih rezultatov. Ti pravzaprav sploh niso tako pomembni, kot nekateri mislijo, da so. ●